

Pondělí po 1. neděli adventní

Iz 2,1–5

V ten den se **Hospodinův výhonek stane ozdobou a slávou**, plod země (bude) ctí a chloubou těm, kteří se zachrání z Izraele. Každý, kdo zbude na Siónu, kdo zůstane v Jeruzalémě, bude se nazývat svatým, každý, kdo je zapsán k životu v Jeruzalémě. Až **smyje Pán špinu** siónských dcer, až **spláchne krev** Jeruzaléma z jeho středu dechem soudu a dechem vytříbení, utvoří Hospodin nad každým místem siónské hory a nad jejím shromážděním oblak přes den, dým a zář plápolajícího ohně v noci, neboť **Hospodinova velebnost bude celého (toho místa) ochranným stánkem**, který skýtá stín ve dne proti vedru a bezpečné útočiště proti vichru a dešti.

Mt 8,5–11

*Když přišel (Ježíš) do Kafarna, přistoupil k němu (jeden) setník s prosbou: „Pane, můj služebník leží doma ochrnutý a hrozně se trápí.“ Ježíš mu řekl: „Přijdu a uzdravím ho.“ Setník však odpověděl: „Pane, nezasloužím si, abys vešel do mého domu. Ale řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven. Vždyť i já jsem člověk podřízený, ale mám pod sebou vojáky; řeknu jednomu: 'jdi', a jde, a jinému: 'přijď', a přijde, a svému služebníku: 'udělej to', a udělá to.“ Když to Ježíš uslyšel, podivil se a řekl těm, kdo ho doprovázeli: „Amen, pravím vám: **Takovou víru jsem v izraelském národě nenašel u nikoho. Ale říkám vám: Mnoho jich přijde od východu i od západu a zaujmou místo u stolu s Abrahámem, Izákem a Jakubem v nebeském království.***

„Pane, nezasloužím si, abys vešel do mého domu. Ale řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven.“

Vše, co duše vlastní, vše, co máme vně i uvnitř, přirozeně nebo nadpřirozeně, jsou tvá dobrodiní a oslavují te štědrého, svatého a dobrého, od nějž jsme to všechno přijali. Třebas dostal někdo víc a někdo míň, i tak zůstává všechno tvým a bez tebe nemůže mít z těch dobrodiní nikdo ani drobínku. Ten, kdo dostal víc, nemá nárok se vychloubat, že je to jeho zásluhou, ani se povyšovat nad jiné, natož se tomu méně obdarovanému vysmívat. Větší a lepší je totiž ten, kdo toho sobě připsal nepatrně a za vše co nejpokorněji zbožně děkuje. Pro štědřejší obdarování se stává nejzpůsobilejším ten, kdo se považuje za úplně nehodného a nejposlednějšího ze všech.

Čtyři knihy o následování Krista, Refugium 2015

Jsem si vědom své nepatrnosti a Boží vznešenosti? Je v mém srdci plamen vděčnosti, nebo nabubřelost povýšené pýchy?

